

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **V. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 9. 2006, č. j. 62 Az 68/2005 – 40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí včas podanou kasační stížností proti usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále též „Krajský soud“) ze dne 18. 9. 2006, č. j. 62 Az 68/2005 - 40, kterým bylo rozhodnuto, že stěžovateli se advokát neustanovuje.

Z obsahu spisu vyplývá, že žalobce podal včas kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu ze dne 5. 1. 2006 č. j. 62 Az 68/2005 - 17, jímž byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 10. 2005 č.j. OAM-1978/VL-20-12-2005. Uvedeným rozhodnutím žalovaného správního orgánu byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Současně v kasační stížnosti žalobce požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Krajský soud v Ostravě napadeným usnesením žalobci zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti neustanovil. V odůvodnění usnesení citoval ustanovení § 35 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a konstatoval, že žalobce byl vyzván, aby osvědčil své majetkové poměry pro účely posouzení, zda jsou u něj dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Za tím účelem mu poslal k vyplnění tiskopis „potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech“ – vzor č. 060. Ačkoliv byl uvedený tiskopis stěžovateli doručen dne

24. 8. 2006, ten ve stanovené 15-ti denní lhůtě své majetkové poměry nedoložil a vůči soudu zůstal nečinný. S ohledem na uvedené skutečnosti dospěl Krajský soud k závěru, že stěžovateli nelze ustanovit bezplatného zástupce z řad advokátů, neboť nebylo prokázáno splnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků.

Proti tomuto usnesení podal žalobce včas předmětnou kasační stížnost a současně požádal o odklad účinnosti napadeného rozhodnutí. V kasační stížnosti stěžovatel namítal, že s usnesením Krajského soudu nesouhlasí, protože v průběhu azylového řízení se několikrát změnil azylový zákon, a kvůli špatné znalosti českého jazyka neměl možnosti prostudovat tyto změny. Dále stěžovatel tvrdil, že nedostal řádný formulář – vzor 060. Navrhnul, aby usnesení Krajského soudu bylo zrušeno a aby byl mu ustanoven bezplatný právní zástupce z řad advokátů.

K otázce přípustnosti této kasační stížnosti Nejvyšší správní soud především podotýká, že podle jeho konstantní judikatury v řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce žalobců není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti nedostatek právního zastoupení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 – 41, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 486/2005).

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ode dne 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006 č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je tedy nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje – v mezích kritérií přijatelnosti – v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

Z hlediska výše uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že v daném případě kasační stížnost neobsahuje žádné tvrzení, z něhož by bylo možné dovodit, v čem stěžovatel spatřuje přijatelnost své kasační stížnosti ve smyslu ust. § 104a s. ř. s. Nejvyšší správní soud pak z úřední povinnosti nenalezl žádnou zásadní právní otázku, k níž by byl nucen se vyjádřit v rámci sjednocování výkladu právních předpisů a rozhodovací činnosti krajských soudů.

Ačkoliv stěžovatel v kasační stížnosti výslovně nečiní odkaz na příslušné ustanovení soudního řádu správního, jehož se dovolává, lze z obsahu kasační stížnosti dovodit, že ji podává z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., když má za to, že Krajský soud nesprávně posoudil právní otázku týkající se jeho žádosti o ustanovení advokáta, a z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť uvádí, že formulář vzor č. 060 nedostal.

Podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné právní posouzení spočívá buď v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikován nesprávný právní názor, popř. je sice aplikován správný právní názor, ale tento je nesprávně vyložen. Podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popř. v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

V soudním spise je doloženo, že Krajský soud přípisem ze dne 1. 3. 2006 stěžovateli zaslal formulář vzor č. 060, tj. prohlášení o osobních majetkových a výdělkových poměrech, společně s výzvou k jeho řádnému vyplnění ve lhůtě do 15 dnů od doručení. Zásilka s tímto přípisem a předmětným formulářem byla stěžovatelem osobně převzata dne 24. 8. 2006. Stěžovatel však na výzvu soudu nereagoval a vyplněné doklady o svých majetkových, osobních a sociálních poměrech Krajskému soudu ve stanovené lhůtě, ani později před vydáním napadeného usnesení, nepředložil.

V posuzované věci Nejvyšší správní soud konstatuje, že se s podobnými či totožnými námitkami dostatečně vypořádal v mnoha svých rozhodnutích, např. v rozsudku ze dne 5. 1. 2007, č. j. 4 Azs 243/2006 – 105, www.nssoud.cz. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

Vzhledem k tomu, že podle ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o neustanovení advokáta ve věci azylu má odkladný účinek, nerozhodoval již Nejvyšší správní soud o žádosti stěžovatele o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 107 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

